GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

L’estafa de les pensions i el peatge d’un model migratori fallit

Opinió | 22/08/2026 | 14:43

La nova pujada de les cotitzacions el 2027 desmunta la promesa que la immigració massiva salvaria les pensions i torna a carregar el cost sobre les classes mitjanes i treballadores

La confirmació de la nova pujada de les cotitzacions socials a partir de 2027, a través del Mecanisme d’Equitat Intergeneracional (MEI), hauria de ser la gota que fa vessar el got de la paciència de la classe mitjana i treballadora autòctona. No és només una qüestió de cèntims o d’euros de més que desapareixen de les nostres nòmines cada mes; és la constatació definitiva d’un engany estructural que ens van vendre com una veritat absoluta: que la immigració massiva venia a «pagar-nos les pensions».

Durant dècades, les elits polítiques, les grans patronals del sector dels serveis i l’aparell de la correcció política han repetit el mateix mantra com si fos un dogma de fe. Ens deien que, per sostenir l’Estat del benestar i fer front a l’envelliment de la població, necessitàvem obrir les fronteres de bat a bat a milions de persones del Tercer Món. Avui, la realitat de les xifres i de les butxaques dels ciutadans desmunta aquesta fal·làcia de soca-rel.

Si la immigració fos el miracle econòmic promès per finançar el nostre futur, per què els treballadors actuals han de pagar més impostos i veure reduït el seu poder adquisitiu per mantenir el sistema? La resposta és incòmoda per al relat oficial: el model d'immigració impulsat és, des de la perspectiva del balanç fiscal net, un negoci ruïnós per a la majoria de la població.

La realitat del mercat laboral és que una gran part de la població nouvinguda s'ha incorporat als sectors de menor qualificació. Això es tradueix en unes bases de cotització molt baixes i, per tant, en una aportació real als fons públics que és absolutament residual i insuficient per cobrir els dèficits del sistema de la Seguretat Social. Aquest fet no ha impedit, en canvi, que l'accés a les prestacions de l'Estat del benestar es regeixi exclusivament per criteris de vulnerabilitat econòmica, un disseny que, a la pràctica, genera una evident discriminació envers les classes mitjanes i treballadores autòctones.

Mentre les famílies del país fan mans i mànigues per arribar a final de mes i tenen menys fills davant la manca de perspectives, observen com les partides i els ajuts directes es destinen de manera desproporcionada a sostenir un gran nombre de famílies de la població immigrant. Són els contribuents locals els qui, amb el seu esforç i uns impostos creixents, financen una sagnia de recursos que rarament reverteix en benefici seu.

Davant d'això, qui guanya realment amb aquest model? Els beneficiats d'aquest engranatge són col·lectius molt concrets. En primer lloc, els empresaris que prioritzen la mà d'obra barata i la devaluació salarial per davant de la innovació o de la dignificació de les condicions laborals. En segon lloc, una xarxa d'ONG, associacions, gestors i advocats que s'han convertit en gestors i beneficiaris d'una «indústria de la integració» que s'alimenta del mateix flux descontrolat. I, finalment, determinades forces polítiques que aspiren a consolidar nous segments de votants a mesura que avancen els processos de regularització.

La nova pujada fiscal de 2027 és la prova del cotó. La immigració de masses no ha vingut a salvar cap sistema de pensions; ha vingut a accelerar la pressió sobre uns serveis públics saturats, a tensar la convivència i a carregar sobre les espatlles de les classes populars i mitjanes, que sempre ho acaben pagant tot. És hora de deixar enrere els mantres sentimentals i plantejar una defensa ferma del treballador autòcton i d'un model que prioritzi la nostra gent.

Autor: Narcís Oliveres

https://gironanoticies.com/noticia/302548-lestafa-de-les-pensions-i-el-peatge-dun-model-migratori-fallit.htm